

מסורת הש"ס

(א) גמל. (ב) לר. (ג) הריג מ"ה שנה בעיה ורי פסל והמדינה לא הכנסו עמו ופירש דקמי' אסתחא תתלמדה דלמתי לדרסה הכי אבל לרי"מ לא קמי' דלפטר דלת ליה התי מ"ו ראי לטול. (ד) גמל. (ה) כתיבה: (ו) וד' (ז) ל. (ח) כתיבה: (ט) וד' (י) ל. (יא) ר"מ לחי התי מ"ו ויעין שמי"ה כתיבה עקבות שמי"ה כתיבה פירושם אחרים. (יב) גי' ר"מ דלת מתי וע"ש.

הגרות הגר"א [א] ח"ה ר"מ לחי מ"ו. דוקא ס"י. י"ב ופיר' ספיקס מולקין ע"ד.

מוסף רש"י שותפין גינהו. הוסיף שור דמחשבו ביה קרא שניהו דמתנה שותפין (ר"ע כ"ד). הדרן עלך המניח

המניח פרק שלישי בבא קמא

לו.

עין משפט
נר מצוה

ק"א ב מ"י מ"ט מהל' נזיק תמן ה"ל פי' פסק ע"י ס' טושי"ב ח"מ ס"י מ' ספ"ר ג כתיבה וע"י ד: ק"ב ג מ"י ס' ה"ל מ' טושי"ב ט"ש ספ"י ב: א ה מ"י ס"ט מהל' נזיק תמן ה"ל פי' טושי"ב ח"מ ס"י מ' ספ"ר ט: ה

רבינו חננאל משיבוע דאורייתא וחיוב בריבון דר' ור' לנלל עליו גם על השעירות ליתא לדריבה בר נתן: פתגמי' היו שניתן ליש אחד שניתן חיובין בר. אוקיאנא בשרותו תמן ר"י עקיבא היא דאמר שותפי גינהו ועמא דאיתנהו לתריותו דלא מצי מדחי ליה אבל ליתנהו לתריותו מצי אמר ליה ולי' איתנהו ליה ראייה דאמר תורה אוקיאנא ופירש לך: הדרן עלך המניח את הכר

שור שנגח ד' ה' שוורים זה אחד זה ישלם לאחרין כו' באנו לחקור משנתנו דתמן הבא אחרון נשכר דברי רבי מאיר אליבא דסבא לא כר' ישמעאל ולא כר' עקיבא משום דר' מאיר תלמיד ר' ישמעאל ור' עקיבא כר' גרסי' בחלתהו עירובין ל"מ פהו שואה דהינא יושם השור בכ"ד דברי ר' ישמעאל ר' עקיבא אמר הוחלט השור ועלה אכרי' א' ר' ישמעאל דאמר כעלי חובות ניהו אכרי' תני אחרון נשכר ראשון ראשון נשכר מיבעי ליה (ל' שנו ר'ין) בעל חוב כל הקדים וכו' ומעת שנגח נתייהו הראשונה נתחייב לשלם מגופו של חצי השור חצי נזק לניזק. פירש המזיק ולא שייך השור ורצא והזיק חייב לשלם לראשון ולשני א' שנתנו ראשון ומיבעי ליה דכולהו שותפי מיבעי ליה דכולהו שותפי מהו. (א' ח' ס' ל' ע"ד) שו' ע"כ סל' הקדים וכו'.

ולכיה מוקיס לה הכי ולא מוקיס לה כדאוקיס למיעמא לעיל בניקן שמא ומזיק כרי דאם כן היינו הך וסיפא אמאי אנטרין סורבה דאוקימא למיעמא דניקן שמא ומזיק כרי ולא אוקימא כברי וברי ולישני ראי לטול ואין לו משום דס"ל דקוממוס לא אמר

מוקיס לה הכי ולא מוקיס לה כדאוקיס למיעמא לעיל בניקן שמא ומזיק כרי דאם כן היינו הך וסיפא אמאי אנטרין סורבה דאוקימא למיעמא דניקן שמא ומזיק כרי ולא אוקימא כברי וברי ולישני ראי לטול ואין לו משום דס"ל דקוממוס לא אמר מולקין כברי וברי הלכך רישא דקמתי לא כי אלא כבעל נקה לא אנטרין למיתני' כברי וברי ולא למשמיעין דמוציא מחבירו כו' להכי אוקימא למיעמא כשמא וברי דמיקו נמי רישא כברי ושמא: דפסק. שקדס נזיק ותפס השור: שמע מינה. מדקמתי שניהם: רלה עוד גובה לך מזה גובה. ואם אתה האחד קמ לך מחיבו במקומו ומשתלם הימנו: כמועדין. דטוף סוף משלם מעליה לפיכך כל נכסיו אמרין לפרעו: ה"ג מאי נפקא ליה מינה סוף סוף דמי סורא מעליה כתי לשומי: אלא לעולם כפטין. והאי דקמתי שניהם לאו כדאקמרת דמליחא שיראה יגבה אלא הוה קמ"ל דכל זמן ששניהם כפטין גובה אבל אחד האחד אינו גובה: ור' עקיבא היא דלמך שוספין ניגשו. גנוף של שור הלכך אחד השור אחד נזיק הלכך כי הוה שניהם הוא דמתיב ואי ליתנהו לתריותו אלא אחד אמר ליה אייתי ראייה כו' אבל לרבי ישמעאל כיון דלמך שור בעל חוב הוא חווי הוא דלמיקי ביה אכד האחד לא איכד את וכו'.

ראוי לטול ואין לו והתניא הרי זה משתלם לקמן מן המועד ולגדול מן התם ידתפס: היו שניהם של איש אחד שניהם חייבים: א"ל רבא מפרויקא לרב אשי ש"מ שוורים תמים שהזיקו רצה מזה גובה רצה מזה גובה הכא במאי עסקינן במועדין אי במועדין אימא סיפא היה אחד גדול ואחד קטן הניקן אומר גדול הזיק והמזיק אומר לא כי אלא קטן הזיק המוציא מחבירו עליו הראיה אי במועדין מאי נפקא ליה מניה סוף סוף דמי תורא מעליא בעי לשלומי א"ל סיפא בתמין ורישא במועדין א"ל רב אחא סבא לרב אשי אי במועדין חייבים גברא מיבעי ליה ותו מאי שניהם אלא לעולם בתמין ורבי עקיבא היא ר' דאמר שותפין גינהו ומעמא ר' דאיתנהו לתריותו דלא מצי מדחי ליה אבל ליתנהו לתריותו י'מצי אמר ליה זיל אייתי ראייה דהאי תורא אוקיאנא ואשלם לך:

הדרן עלך המניח

שור שנגח ארבעה וחמשה שוורים זה אחד זה ישלם לאחרון שבהם אם יש בו מותר יחזור לשלפני פניו והאחרון אחרון נשכר דברי ר' מ רבי שמעון אומר השור שוה מאתים שנגח לשור שוה מאתים ואין הנבלה יפה כלום זה נוטל מנה וזה נוטל מנה חזר ונגח שור אחר שוה מאתים האחרון נוטל מנה ושלפניו זה שור אחר שוה מאתים האחרון נוטל מנה ושלפניו חמשים זה ושנים הראשונים דינר זהב: גמ' מתניתין בני דלא כר' ישמעאל ודלא כר' עקיבא אי כר' ישמעאל ר' דאמר בעלי חובות ניהו האי אחרון אחרון נשכר ראשון ראשון נשכר מיבעי ליה אי כר' עקיבא דאמר תורא דשותפי הוא האי יש בו מותר יחזור

הדרן עלך המניח

דמסיק ביה אם אחד האחד לא איכד וכו' והוא גמל (דף ג.) אמר אפילו לר' ישמעאל שחטו מה שעשה עשוי ונראה לפרש דמשום הכי מוקי לה כר' עקיבא משום דלר' ישמעאל אין שום חידוש דפשיעה דאיכד וכו' כשאכד האחד כיון דכ"ח הוא אכל לר' עקיבא דשותפי גינהו ס"ד דהו כאלו האחד מן השנים כמחוק הניקן ומצי למימר נזיק שלך נאכד ולא שלי'.

הדרן עלך המניח

שור שנגח ארבעה וחמשה שוורים זה אחד זה ישלם לאחרון שבהם אם יש בו מותר יחזור לשלפני פניו והאחרון אחרון נשכר דברי ר' מ רבי שמעון אומר השור שוה מאתים שנגח לשור שוה מאתים ואין הנבלה יפה כלום זה נוטל מנה וזה נוטל מנה חזר ונגח שור אחר שוה מאתים האחרון נוטל מנה ושלפניו זה שור אחר שוה מאתים האחרון נוטל מנה ושלפניו חמשים זה ושנים הראשונים דינר זהב: גמ' מתניתין בני דלא כר' ישמעאל ודלא כר' עקיבא אי כר' ישמעאל ר' דאמר בעלי חובות ניהו האי אחרון אחרון נשכר ראשון ראשון נשכר מיבעי ליה אי כר' עקיבא דאמר תורא דשותפי הוא האי יש בו מותר יחזור

אמר. שותפין הן בניקין כילד שור [שוה] מאתים שנגח כו' ושלפניו. זה נזיק ראשון נוטל חמשים זה והבעלים חמשים זה דיש לניקן ראשון זו החצי הלכך משלם חצי משלומי נזיק דקבר לה כר' עקיבא דלמך שותפים גינהו: מור ונגח שור שוה מאתים האחרון נוטל מנה. החצי מכל מי שהוא דמגופו משתלם ונגמ' ארמו שלפניו שהיה החצי שלו משלם מחלקו חצי מנזקו ש' שנוטל האחרון: ושנים הראשונים. נזיק ראשון והבעלים שהיה להן לכל אחד רביע משלמין כל אחד רביעיית של נזיק: דינר וכו'. עשרים וחמשה דינרים כסף כפרק הסב (כ"מ דף מה:.) גמ' ראשון נשכר מיבעי ליה. והאחרון יפקיד שהיה אין ראשון שותף ב' שותפא שמירחו עליו להתמייד בניקין. והא לא דמיא לחכ עד שלא הזיק דאמרינן בהמניח (לעיל דף ג.) קדמו בעלי חובות והגביהו לא עשו כלום דהתם הוא דלמך ליה נזיק לבעל חוב מהאי תורא דאוקי' מנייה משתלמנא ובעל חוב לא מצי למימר ליה הכי הלכך ב"ח יעול נכסים אחרים אבל הכא האי נזיק והאי נזיק ולא משתלם אלא מגופו ומאי דשקיל האי מפקיד האי הלכך קמא קמא קדים: יחזור

הדרן עלך המניח

שור שנגח ארבעה וחמשה: אי כרבי עקיבא דאמר שותפין גינהו יחזור אבולן מבעי ליה. תימה דלר' עקיבא נמי אמאי אין ראשון נשכר דלמך יהא מוטל עליו לשמור חלקו כל זמן שלא עמד בנין ולא באו עדים דמה הוא יודע אם יחזק ותרין לדמות דכיון שיש צידו להיחל עדים לאלמר ולכות מחייב כשמיירמו י' ולא מצי לשנוי כגון שאין צידו דאם כן מיקשי ליה לרבי עקיבא ראשון נשכר מיבעי ליה: כגון